

лиганских действий использовал различные предметы, случайно подобранные на месте преступления. Для обвинения было необходимо, что бы человек специально готовил и приспособлял предмет для нанесения телесных повреждений в ходе хулиганства. К таковым могли быть отнесены предметы хоть и не подвергшиеся предварительной обработке, но заранееготавливаемые и находившиеся у преступника с целью использования их при совершении хулиганства (постановление Пленума Верховного Суда СССР 1966 г.).

Данная редакция подвергалась обоснованной критике многими учеными и практиками.

Возвращаясь к основному вопросу, можно сделать вывод, что для установления в действиях лица признаков «применение других предметов используемых в качестве оружия», необходимо принять во внимание следующие обстоятельства:

1. Наличие у предмета поражающих свойств в условиях конкретного преступления с учетом способа их использования.
2. Особенностью преступника и потерпевшего.
3. Способность предмета усиливать возможность хулигана по воздействию на потерпевших.
4. Осознание хулигана опасности использования предметов в конкретных обстоятельствах.

АСНОЎНЫЯ ПРАБЛЕМЫ ФАРМІРАВАННЯ І РАЗМЕРКАВАННЯ ФОНДА САЦЫЯЛЬНАЙ АБАРОНЫ НАСЕЛЬНІЦТВА МІНІСТЭРСТВА ПРАЦЫ І САЦЫЯЛЬНАЙ АБАРОНЫ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ

Г. А. Маеўскі

АСНОЎНЫЯ ПРАБЛЕМЫ ФАРМІРАВАННЯ ФОНДУ

Пры разглядзе шляхоў ухілення ад уплаты ўзносаў у Фонд трэба ўлічваць, што шлях здзяйснення падатковага злачынства – сітуацыйна паўтараючыся комплекс узаемазвязаных дзеянняў злачынцы, якія вызначаны ўмовамі знешняга ўплыву, якасцямі асобы злачынцы, характарыстыкамі прадмету замаху і іншымі фактарамі [3, с.77].

Для таго каб скрыць аб'ект падаткаабкладання, у злачынцы з'яўляецца неабходнасць увесці ў пмыленне органы, якія ажыццяўляюць кантроль за выкананнем заканадаўства аб абавязковым сацыяльным страхаванні, таму часцей за ўсё выбіраецца прамы шлях перадачы недакладнай інфармацыі гэтым органам [4, с.38].

На сённяшні дзень можна вылучыць такія шляхі сакрыцыя:

1. цалковае ці частковае неадлюстраванне памеру зароботнай платы супрацоўнікаў юрыдычнай асобы ў дакументах бухгалтарскага ўліку ці справаздачнай дакументацыі («зарплата ў канвертах»). Дадзены від парушэння з'яўляецца найбольш распаўсюджаным у Рэспубліцы Беларусь;

2. заніжэнне коштаў набыцця тавараў, на якія налічваюцца ўзносы ў ФСАН. Мае шырокі распаўсюд у Рэспубліцы Беларусь;

3. «еафіцыйнае» прыняцце на працу фізічных асоб (адсутнасць працоўнай дамовы (кантракту), загаду аб прыняцці, неадкрыцце рахунку сацыяльнага страхавання на работніка);

4. метад камандыроўкі: час знаходжання ў камандыроўцы на работніка не ўваходзіць у базу, на якую налічваюцца ўзносы ў Фонд;

5. непрадстаўленне грамадзянамі, якія ўплачваюць самастойна ўзнос у Фонд, звестак аб сваіх прыбытках. Дадзены шлях найбольш ужываецца грамадзянамі, якія працуюць за межамі Рэспублікі Беларусь;

6. неўплата ўзносаў у Фонд па дамоўленасці з банкам.

АСНОЎНЫЯ ПРАБЛЕМЫ РАЗМЕРКАВАННЯ ФОНДУ

У адпаведнасці з артыкулам 37 Закона «Аб бюджэтнай сістэме Рэспублікі Беларусь і дзяржаўных пазабюджэтных фондах» дзяржаўны мэтавы пазабюджэтны фонд – складніковая частка дзяржаўных фінансавых сродкаў, якія ўяўляюць сабой сукупнасць фінансавых рэсурсаў, што выкарыстоўваюцца па мэтаваму прызначэнню.

Сыходзячы з заканадаўства, ФСАН з'яўляецца мэтавым пазабюджэтным фондам, сутнасць якога раскрыта ў вышэй прыведзеным вызначэнні. Асноўнай задачай такіх фондаў з'яўляецца канцэнтрацыя з наступным размеркаваннем грашовых сродкаў на адпаведныя мэты. ФСАН фарміруецца не за кошт падаткаў, збораў ці пошлін, якія з'яўляюцца ў большай частцы абавязковымі для юрыдычных асобаў ці фізічных асобаў пры вызначаных умовах, а за кошт абавязковых страхавых узносаў. Незалежнасць ад бюджэтных сродкаў, якія ў выпадку надзвычайнага, ваеннага становішча альбо іншых крытычных сітуацый накіроўваюцца на матэрыяльнае забеспячэнне нармалізацыі агульнага палажэння і змагання са шкоднымі наступствамі адпаведных падзей, робіць бюджэт Фонда стабільным. Стабільнасць бюджэта ФСАН спрыяе сацыяльнай абароне пэўных колаў насельніцтва і рэалізацыі канстытуцыйных правоў грамадзян Рэспублікі Беларусь.

Дзяржаўныя мэтавыя бюджэтныя фонды задавальняюць патрэбы тых падаткаплацельшчыкаў, са сродкаў якіх яны фарміруюцца. ФСАН фарміруецца за сродкі наймальнікаў (у большасці выпадкаў), але ж ён размяркоўваецца на патрэбы работнікаў. Адсутнасць абавязку

паляпшаць пэўную інфраструктуру дазваляе дзяржаве змяншаць разрывы ва ўзроўне жыцця розных сацыяльных груп.

У апошні час у бюджэтах на наступны год прадугледжваецца, што сродкі Фонда з'яўляюцца часткай рэспубліканскага бюджэта. Такая сітуацыя пагражае годнаму развіццю сацыяльнай падтрымкі і сацыяльнага забеспячэння. Асноўныя наступствы ўключэння ФСАН у бюджэт:

- бюракратызацыя сацыяльнай падтрымкі. Мэтавыя пазабюджэтныя фонды ствараюцца для аўтаномнасці фінансавання пэўных праграмаў. Рашэнні аб памерах выдаткаў такіх фондаў прымаюцца непасрэдна іх кіраўніцтвам. На бягучы момант выдаткі Фонду зацверджваюцца на розных узроўнях (Міністэрства працы і сацыяльнай абароны, Міністэрства фінансаў, Савет Міністраў, Нацыянальны Сход, Прэзідэнт Рэспублікі Беларусь), што замаруджвае працэс паміж з'яўленнем неабходнасці і фінансавым пакрыццём гэтай неабходнасці;

- нестабільнасць сродкаў Фонда. У выпадку надзвычайнага становішча бюджэтныя сродкі пайдуць на фінансаванне нацыянальна істотных мерапрыемстваў. Наступствам гэтага будзе скарачэнне да мінімальна магчымага ўзроўню пенсій і матэрыяльных дапамог. Негледзячы на магчымасць дадзенай праблемы, у 2001 годзе ў Рэспубліцы Беларусь было ратыфікавана пагадненне паміж Урадам Рэспублікі Беларусь, Нацыянальным банкам Рэспублікі Беларусь і ўрадам Расейскай Федэрацыі, Цэнтральным банкам Расейскай Федэрацыі аб мерах па стварэнні ўмоваў па ўвядзенню адзінай грашовай адзінкі, якое замацоўвае прынцып сукупнага пакрыцця выдаткаў прыбыткамі бюджэту, у тым ліку сродкамі мэтавых бюджэтных і пазабюджэтных фондаў. У мэтах рэалізацыі дадзенага пагаднення Савет Міністраў Рэспублікі Беларусь зацвердзіў гэты прынцып у Мерапрыемствах па выкананню Праграмы сацыяльна-эканамічнага развіцця Рэспублікі Беларусь на 2006-2010 гады.

Тым не менш з 1 красавіка 2004 года ўжываецца казначэйская сістэма пры выкананні бюджэта Фонда і размеркаванні яго сродкаў, што дазваляе праводзіць найбольш аптымальны кантроль за яго фарміраваннем і размеркаваннем.

У Расейскай Федэрацыі сістэма сацыяльнай абароны таксама грунтуецца на ўтварэнні мэтавых пазабюджэтных фондаў. У Бюджэтным Кодэксе РФ дадзена вызначэнне дзяржаўнага пазабюджэтнага фонду як фонду грашовых сродкаў, які ўтвараецца па-за федэральнага бюджэту, бюджэтаў суб'ектаў РФ, які прызначаны для рэалізацыі канстытуцыйных правоў грамадзян на пенсійнае забеспячэнне, сацыяльнае забеспячэнне па хваробе, інваліднасці, у выпадку страты карміцеля, нараджэння і выхоўвання дзяцей і іншых выпадках, прадугледжаных законам;

сацыяльнае забеспячэнне ў выпадках беспрацоўя; ахову здароўя і атрыманне бясплатнай медыцынскай дапамогі.

У РФ сродкі дзяржаўных пазабюджэтных фондаў не ўваходзяць у склад бюджэтаў усіх узроўняў бюджэтай сістэмы РФ і выніццю не падлягаюць. Кіраванне гэтымі фондамі ажыццяўляецца аўтаномна з падпарадкаваннем Ураду РФ.

Здаецца прывабным, што неабходна зрабіць ФСАН аўтаномным па прыкладзе Расейскай Федэрацыі. Неабходна зрабіць магчымасць вольнага размеркавання Фонду, у тым ліку выкарыстання не ўсіх грашовых сродкаў. Абмежаванне аўтаноміі можа мець месца толькі ў выпадках пазаведамственнага кантролю для недапушчэння карупцыі пры фарміраванні сродкаў Фонду і выплаце дапамог і пенсій. Здаецца магчымым фінансаванне за кошт Фонда выплаты заробнай платы на нерэнтабельных прадпрыемствах, што абароніць работніка і стабілізуе яго палажэнне, палепшыць крымінагенную сітуацыю па рэспубліцы.

Літаратура

1. Аб бюджэтай сістэме Рэспублікі Беларусь і дзяржаўных пазабюджэтных фондах: Закон Рэспублікі Беларусь, 4 чэрвеня 1993 № 2347-XII // Нацыянальны рэстр прававых актаў Рэспублікі Беларусь. – 2001. – 2/388.
2. Аб ратыфікацыі Пагаднення паміж Урадам Рэспублікі Беларусь, Нацыянальным банкам Рэспублікі Беларусь і Ўрадам Расійскай Федэрацыі, Цэнтральным банкам Расійскай Федэрацыі аб мерах па стварэнню ўмоваў па ўвядзенню адзінай грашовай адзінкі: Закон Рэспублікі Беларусь, 7 траўня 2001 № 13-3 // Нацыянальны рэстр прававых актаў Рэспублікі Беларусь. – 2001. – № 47, 2/756.
3. Кучеров И. И. Налоговые преступления. – М.: ЮрИнформ, 1997.
4. Цыпарков Н. Г., Телятицкая Т. В. Налоговые преступления: Практ. пособие. – Мн.: «Молодежное научное общество», 2001. – 108 с.

ОСОБЕННОСТИ РАССМОТРЕНИЯ СУДАМИ ДЕЛ И ИСПОЛНЕНИЯ ПОСТАНОВЛЕНИЙ О ВЗЫСКАНИИ РАСХОДОВ, ЗАТРАЧЕННЫХ ГОСУДАРСТВОМ НА СОДЕРЖАНИЕ ДЕТЕЙ, НАХОДЯЩИХСЯ НА ГОСУДАРСТВЕННОМ ОБЕСПЕЧЕНИИ

Е. А. Матусевич

Родительские обязанности сложно ограничить рамками правовой категории. Будучи основанными на чувствах любви, долга, преданности, кровного единства, заботы о более слабом, они естественным образом обусловлены инстинктивно и призваны в большинстве своём регулироваться морально-нравственными нормами. Однако социальная значимость родительской функции предопределяет необходимость закрепления модели должного поведения родителей посредством правовой рег-